

การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายของเอกชน The Physical Fitness Entrepreneurship

โกจนาท เข้มท้าว¹ และ สุวณัย ทะคำสอน²

¹อาจารย์ประจำ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

²หลักสูตรนิติศาสตร์ดุสิตบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

Corresponding author E-mail: totobangkoknoi@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1)หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการอนุญาต 2)อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ 3)ขั้นตอนในการขออนุญาตเปิดสถานที่ออกกำลังกาย 4)การคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในการเข้ารับบริการการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยเป็นการวิจัยข้อมูลจากเอกสารที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากปฐมภูมิได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผลการศึกษวิจัยพบว่า การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายของเอกชนไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการอนุญาตไว้โดยตรงขาดหน่วยงานกลางในการกำหนดมาตรฐานไม่มีหลักเกณฑ์ขั้นตอนการขอใบอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะ ขาดกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในการเข้ารับบริการในสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชนควรตราพระราชบัญญัติสถานที่ออกกำลังกายของเอกชนมาบังคับใช้เป็นการเฉพาะ โดยมีรายละเอียดที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมากำกับดูแล และให้มีการกำหนดมาตรฐานศูนย์ออกกำลังกายในการออกใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายของเอกชน รวมไปถึงให้มีการกำหนดในเรื่องของการควบคุมการทำสัญญาระหว่างผู้ประกอบการสถานที่ออกกำลังกายของเอกชนกับประชาชนจะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทยได้อย่างยั่งยืนสืบต่อไป

คำสำคัญ : ออกกำลังกาย, ใบอนุญาต, สัญญา

Abstract

The objectives of this research were to study 1)principles, conditions, and authorizing procedures 2)authority and responsibility of the government sectors 3)physical fitness entrepreneurship license application procedures and 4)fitness center customer right protection. This qualitative study was carried out by applying document analysis of the primary data obtained through in-depth interview and secondary data gained from local and international sources.

The results of the study revealed that: there are no specific principles, conditions, and license application procedures for physical fitness entrepreneurship. There is also an absent of fitness center customer right protection laws while using facilities at such center. Therefore; it is suggested that the Act of Physical Fitness Entrepreneurship should be specifically legislated, which provides details of appointing a committee to take charge of standard control as well as determines standard measurement for issues a license for physical fitness entrepreneurs, including takes action on the control of contract management between entrepreneurs and customers. This could lead to fair agreement and legal problem solving in Thailand sustainably and everlastingly.

Keywords: fitness, license, contract

บทนำ

การออกกำลังกาย คือ การทำกิจกรรมที่ได้ออกแรงหรือเคลื่อนไหวร่างกายซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอก่อให้เกิดผลดีต่อสุขภาพ โดยช่วยจัดระเบียบร่างกายและควบคุมอารมณ์ได้เป็นอย่างดี รวมทั้งเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความทนทาน ความแข็งแรง การทรงตัว และความยืดหยุ่น ซึ่งการออกกำลังกายมีหลายรูปแบบ ผู้คนมักเลือกออกกำลังกายเฉพาะที่ตนเองสนใจ อย่างไรก็ตาม การออกกำลังกายให้ครบทุกรูปแบบจะช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายทุกด้านให้ดีขึ้น ทั้งนี้เทรนด์การรักษาสุขภาพและการออกกำลังกายกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมากท่ามกลางสภาพสังคมที่มีความเป็นเมืองมากขึ้น หนึ่งในรูปแบบการออกกำลังกายที่กำลังได้รับความนิยมคือการออกกำลังกายในสถานที่ออกกำลังกาย(ออนไลน์. <https://www.scebic.com>. เข้าถึงเมื่อ 10 มิถุนายน 2561) หรือ "ฟิตเนส" ของภาคเอกชนจึงทำให้ตลาดของการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย "ฟิตเนส" ในประเทศไทยมีโอกาสขยายได้อีกมากจากพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่นิยมใช้บริการสถานที่ออกกำลังกาย มากขึ้น

แนวโน้มการดำเนินชีวิตเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบัน ทำให้มูลค่าตลาดของธุรกิจนี้มีตัวเลขเติบโตสูงขึ้นถ้ามองในแง่ของการจัดตั้งใหม่ของธุรกิจกีฬา ในปี 2561 มีแนวโน้มเติบโตสูงขึ้น การจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจกีฬายังคงมีแนวโน้มที่ดีจากกระแสเรื่อง สุขภาพ การออกกำลังกาย และแฟชั่น ที่ยังได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง คาดการณ์ว่าจำนวนธุรกิจกีฬาในปี 2561 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 6 ถึงร้อยละ 7 ซึ่งขยายตัวตามแนวโน้มของตลาดและพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีกระแสตื่นตัวใส่ใจดูแลสุขภาพและการออกกำลังกาย รวมทั้งเทรนด์แฟชั่นการแต่งกายด้วยชุดกีฬา

อีกทั้งยังได้รับอานิสงค์จากการให้ความสำคัญกับการกีฬาของภาครัฐและเอกชนที่มีการจัดการแข่งขันทางด้านกีฬาอย่างต่อเนื่อง จากนโยบาย “สปอร์ตชิตี” หรือ การสร้างเมืองกีฬาแห่งแรกในประเทศไทย ตามแผนขับเคลื่อนพัฒนากีฬาแห่งชาติของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในส่วนของสถานที่ออกกำลังกายของเอกชนหรือฟิตเนสนั้นส่งผลให้ธุรกิจฟิตเนสมีมูลค่าเกือบหมื่นล้านบาท และมีการเปิดขอประกอบกิจการรายใหม่และรายเก่าขอเปิดสาขา รวมกว่า 1,000 แห่งในประเทศไทย

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่า ประเทศไทยได้มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุม และกำกับดูแลกิจการสถานที่ออกกำลังกาย โดยมีพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้บัญญัติส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ออกกำลังกายซึ่งเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 31) และเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่น เพื่อกำหนดประเภทของกิจการบางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น อีกทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการตามที่ได้ประกาศ ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ตลอดจนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อกำหนดของท้องถิ่นได้อย่างไรก็ตาม ประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2558 ที่อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้กำหนดกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจำนวนทั้งหมด 141 ประเภท 13 กลุ่มกิจการและกำหนดให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการกำกับดูแลให้ประกอบกิจการโดยให้ราชการส่วนท้องถิ่น โดยกิจการสถานที่ออกกำลังกายได้ถูกกำหนดให้อยู่ในกลุ่มที่ 9 ซึ่งเป็นการประกอบกิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในส่วนของอาคารหรือห้องที่จะใช้สำหรับเป็นห้องประกอบกิจการโดยการก่อสร้างอาคาร การดัดแปลงหรือเคลื่อนย้ายอาคารจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือในกรณีที่เป็นการยื่นคำขออนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาและออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาต รวมไปถึงพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 พบว่า กฎหมายได้กำหนดให้ผู้บริโภคมีสิทธิได้รับความคุ้มครองในเรื่องของสิทธิที่จะได้รับข่าวสารรวมทั้งคำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้องและเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา และสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎี และหลักการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายของเอกชน
2. เพื่อศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมกับประเทศไทยในการแก้ไขเกี่ยวกับการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายของเอกชน ได้อย่างยั่งยืน สืบต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการศึกษาจะใช้วิธีการวิจัยทางเอกสาร (Documentary Research) เป็นหลักโดยทำการศึกษาค้นคว้าพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และกฎหมายเกี่ยวกับราชการส่วนท้องถิ่นอีกทั้งวิเคราะห์ข้อมูลจากบทบัญญัติทางกฎหมายต่างๆ หนังสือ ตำราทางวิชาการงานวิจัย บทความ โดยมาเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ ตลอดจนการสัมภาษณ์เชิงลึก(Indepth Interview) บุคคลที่เกี่ยวข้องแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อประมวลผลในการหาแนวทางการแก้ไขต่อไป

ผลการศึกษวิจัย

พบว่า การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายของเอกชนไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการอนุญาตไว้โดยตรงขาดหน่วยงานกลางในการกำหนดมาตรฐานไม่มีหลักเกณฑ์ขั้นตอนการขอใบอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะ ขาดกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในการเข้ารับบริการในสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชนควรตราพระราชบัญญัติสถานที่ออกกำลังกายของเอกชนมาบังคับใช้เป็นการเฉพาะ โดยมีรายละเอียดที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมากำกับดูแล และให้มีการกำหนดมาตรฐานศูนย์ออกกำลังกายในการออกใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายของเอกชน รวมไปถึงให้มีการกำหนดในเรื่องของการควบคุมการทำสัญญาระหว่างผู้ประกอบการสถานที่ออกกำลังกายของเอกชนกับประชาชนจะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทยได้อย่างยั่งยืนสืบต่อไป

อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายของเอกชนนั้น ปัจจุบันประเทศไทยได้กำหนดให้กิจการประเภทดังกล่าวอยู่ในกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2558 ประเภทที่ 9. กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ(ประเภทการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย) โดยไม่ได้มีกฎหมายในการประกอบกิจการเหล่านี้เป็นการเฉพาะ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาทางกฎหมายหลายประการด้วยกันซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาทั้งสี่ประการเอาไว้แล้วในบทที่ 4 โดยในบทนี้ผู้วิจัยจะได้สรุปประเด็นปัญหาทั้งหมดที่ได้ทำการวิเคราะห์มาแล้ว ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1) ปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการไม่กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะเกี่ยวกับการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายของเอกชน

การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายหรือที่ประชาชนทั่วไปรู้จักกันในชื่อ "ธุรกิจฟิตเนส คลับ" เป็นการประกอบกิจการที่ให้ประชาชนเข้ามาใช้บริการในการออกกำลังกาย โดยในการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายหรือธุรกิจฟิตเนสคลับในปัจจุบันนั้นก็มิตั้งกิจการขนาดใหญ่ที่เน้นความครบวงจรของการออกกำลังกายทั้งหมด เช่น การออกกำลังกายโดยการฝึกกล้ามเนื้อ แอโรบิก และโยคะ เป็นต้น รวมไปถึงการประกอบกิจการรายเล็กที่เน้นการออกกำลังกายเฉพาะด้านเท่านั้น ส่งผลให้รัฐประกาศให้การประกอบกิจการดังกล่าวเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพราะเป็นการประกอบกิจการที่มีผลกระทบต่อร่างกาย และอนามัยของประชาชนโดยตรง กล่าวคือ หากประชาชนเข้ารับบริการสถานประกอบการประเภทนี้แล้ว หากไม่

มีผู้แนะนำให้ถูกวิธีหรืออุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐานก็จะส่งผลทำให้ผู้เข้ารับบริการได้รับการบาดเจ็บจากการเล่นอุปกรณ์ต่างๆ เหล่านี้ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายดังกล่าว เป็นกิจการที่ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อร่างกาย และอนามัยของประชาชน ซึ่งสามารถที่จะเกิดอันตรายขึ้นได้ทุกเมื่อกับผู้รับบริการ จึงจำเป็นที่จะต้องให้การประกอบกิจการประเภทนี้จะต้องมีหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะในการประกอบกิจการ เพราะการใช้หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการอนุญาตเป็นการทั่วไปนั้น ไม่มีบทบัญญัติที่จะให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพนักงานท้องถิ่นผู้มีอำนาจในการอนุญาตสามารถเข้าไปควบคุม และกำกับดูแลการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชนเป็นการเฉพาะได้ ทำได้เพียงการควบคุมการประกอบกิจการแบบเล็กน้อยทั่วไปตามกฎหมายกำหนดเท่านั้น ซึ่งการไม่มีหลักเกณฑ์ วิธีการเฉพาะหรือหลักเกณฑ์พิเศษที่จะเข้าไปควบคุม และกำกับดูแลมาตรฐานในการประกอบกิจการจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้เข้ารับบริการที่จะมีความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในร่างกายของตนเอง

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการอนุญาตในการประกอบกิจการประเภทสถานที่ออกกำลังกาย พบว่า ไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการไว้เป็นการเฉพาะสำหรับกิจการสถานที่ออกกำลังกายที่เป็นกิจการที่สามารถส่งผลกระทบต่อร่างกายและอนามัยของประชาชน ทำให้การอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภทนี้เป็นการอนุญาตโดยใช้หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการทั่วไป ส่งผลให้การพิจารณาอนุญาตของฝ่ายปกครองไม่สามารถที่จะกำหนดให้กิจการดังกล่าวเป็นการประกอบกิจการที่มีมาตรฐานในความเป็นสากลตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ และผู้รับบริการยังไม่สามารถพัฒนากล้ามเนื้อหรือร่างกายให้มีสมรรถภาพที่สมบูรณ์ได้ ส่งผลให้การที่ไม่กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการอนุญาตในการประกอบกิจการประเภทสถานที่ออกกำลังกายเป็นการเฉพาะนั้นไม่สอดคล้องกับหลักการทางกฎหมาย อันได้แก่หลักการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ที่รัฐจะต้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันความนิยมในการรักษาสุขภาพและการออกกำลังกายกำลังเป็นที่นิยม ทำให้เกิดการประกอบธุรกิจสถานที่ออกกำลังกายนั้นมีเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนเทคโนโลยีด้านการผลิตเครื่องออกกำลังกายมีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้การออกกำลังกายมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าในอดีต แต่ในทางกลับกันความทันสมัยของอุปกรณ์ก็ส่งผลเสียต่อผู้รับบริการได้หากไม่ได้รับไม่มีความรู้จากผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในการเข้าใช้อุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งหากประเทศไทยยังใช้หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการอนุญาตทั่วไปเหมือนกิจการต่างๆ ไป โดยไม่ได้กำหนดเป็นการเฉพาะเกี่ยวกับกิจการสถานที่ออกกำลังกาย ก็จะส่งผลให้เกิดปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะเกี่ยวกับการควบคุม และกำกับดูแลกิจการสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชน

ดังนั้น หากประเทศไทยไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการอนุญาตในการประกอบกิจการประเภทสถานที่ออกกำลังกายไว้เป็นการเฉพาะ ส่งผลให้การอนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอเปิดกิจการบริการประเภทกิจการสถานที่ออกกำลังกายเป็นไปโดยง่าย ไม่ได้มีการกำหนดมาตรฐานพิเศษในการเปิดกิจการเอาไว้ ซึ่งกิจการประเภทนี้ต้องใช้ความรู้ ความสามารถพิเศษที่จะตรวจสอบคำขอในการยื่นขอเปิดกิจการ กล่าวคือ การออกกำลังกายนั้นเป็นการสร้างความทนทาน ความแข็งแรง การทรงตัว และความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อภายในร่างกาย และส่วนเสี่ยงที่ประชาชนผู้เข้ารับบริการจะได้รับผลกระทบต่อร่างกายและอนามัยของประชาชนผู้เข้ารับบริการ ตลอดจนทำให้ขาดความเชื่อมั่นในการประกอบกิจการดังกล่าว เพราะทำให้ประชาชนไม่ได้รับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในอุปกรณ์การออกกำลังกาย ผู้ฝึกสอนหรือเทรนเนอร์ และสมรรถภาพด้านร่างกายว่า

ตนเองจะสามารถพัฒนากล้ามเนื้อของร่างกายได้อย่างมีประสิทธิภาพตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาและการแพทย์

2) ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการขาดหน่วยงานกลางในการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายของเอกชน

ในปัจจุบัน การดำเนินภารกิจของฝ่ายปกครองนั้น ฝ่ายปกครองไม่สามารถทำเองได้หมด จึงมีการจัดตั้งองค์กรทางปกครองขึ้นมาเพื่อแบ่งเบาภาระของฝ่ายปกครอง โดยองค์กรทางปกครองนั้น เป็นการจัดแบ่งฝ่ายปกครองออกเป็นองค์กรต่าง ๆ โดยมีองค์กรหลายรูปแบบที่สัมพันธ์กัน และองค์กรแต่ละรูปแบบนั้นจะเหมาะสมกับภารกิจที่แตกต่างกัน และต่างก็ดำเนินงานแทน "รัฐ" เพื่อการรักษาประโยชน์ส่วนรวมหรือคุ้มครองประโยชน์ของเอกชนในการจัดตั้งองค์กรทางปกครองนั้นสามารถแยกออกได้หลายรูปแบบด้วยกันไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ คณะบุคคล หรือรายบุคคล เป็นต้น โดยส่วนมากแล้วในการควบคุม กำกับดูแลกิจกรรมต่างๆของฝ่ายปกครองนั้น กฎหมายจะกำหนดให้องค์กรกลางที่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม และกำกับดูแลออกมาในรูปของคณะกรรมการ ซึ่งก็คือ กลุ่มบุคคลที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ดำเนินการด้านบริหารบางอย่าง และต้องมีความเป็นอิสระในการแลกเปลี่ยนแนวความคิดระหว่างกรรมการด้วยกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการควบคุม และกำกับดูแลกิจการสถานที่ออกกำลังกายนั้น กฎหมายให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นว่ากิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพบางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นของตนเองนั้น โดยไม่ได้กำหนดให้ทุกกิจการต้องออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมภายในท้องถิ่นของตน ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ดุลพินิจของตนเองในการที่จะออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ กล่าวคือ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทหรือแต่ละท้องถิ่นที่จะออกข้อบัญญัติท้องถิ่นควบคุมทั้งหมด 141 กิจการก็ได้ หรือจะเลือกออกเฉพาะบางกิจการที่ท้องถิ่นนั้นมีการประกอบกิจการนั้นๆ ก็เป็นได้ ซึ่งทำให้มีผลบังคับใช้เฉพาะในเขตท้องถิ่นที่มีการออกข้อบัญญัติเท่านั้นเพราะข้อบัญญัติท้องถิ่นแต่ละแห่งจะมีผลบังคับใช้ภายในเขตท้องถิ่นของตนเท่านั้นจะไม่ครอบคลุมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่ได้ออกข้อบัญญัติในประเภทกิจการนั้น ทำให้ทิศทางการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

นอกจากนี้ ในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากการใช้อำนาจดุลพินิจของแต่ละท้องถิ่นนั้นๆ ส่งผลทำให้การควบคุม และกำกับดูแลกิจการสถานที่ออกกำลังกายในประเทศไทยไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ส่วนใหญ่ก็จะมีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในกิจการสถานที่ออกกำลังกายอยู่แล้ว เพราะการออกกำลังกายเป็นที่นิยมแพร่หลายในสังคมไทย แต่ในทางกลับกันเมื่อพิจารณาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเล็กที่ไม่มีการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายเลย ก็อาจจะใช้อำนาจดุลพินิจของตนในการไม่ออกข้อบัญญัติเพื่อควบคุมกิจการสถานที่ออกกำลังกายก็เป็นได้ ส่งผลทำให้ในท้องถิ่นที่ไม่มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าว เป็นช่องว่างของกฎหมายที่ทำให้ผู้ประกอบการสถานที่ออกกำลังกายไม่เปิดดำเนินการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการออกข้อบัญญัติแต่หลีกเลี่ยงไปเปิดดำเนินการอย่างเสรีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมกิจการดังกล่าว นั่นเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในการควบคุม และกำกับดูแลกิจการสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชนของประเทศไทยนั้น พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้มีการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเภทเป็นผู้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการควบคุมว่ากิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพใดเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น ทำให้การควบคุม และกำกับดูแลกิจการสถานที่ออกกำลังกายนั้นไม่เป็นไปในทำนองเดียวกัน เพราะในแต่ละท้องถิ่นมีการประกาศควบคุมที่แตกต่างกัน และไม่มีความเสมอภาคในการบังคับใช้กฎหมายที่เท่าเทียมกัน ส่งผลให้ประเทศไทยไม่มีมาตรฐานในการการควบคุม และกำกับดูแลกิจการดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการขาดหน่วยงานกลางในการควบคุม และกำกับดูแลกิจการสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชน ที่จะต้องมีมาตรฐานทางวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั่วทั้งประเทศ

ดังนั้นหากประเทศไทยไม่มีการกำหนดหน่วยงานกลางในการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการประกอบกิจการเพื่อควบคุม และกำกับดูแลกิจการสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชนส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมกิจการสถานที่ออกกำลังกายที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันขึ้นอยู่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ที่จะใช้ดุลพินิจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นออกมาบังคับในท้องถิ่นนั้นๆ ทำให้การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นไม่สอดคล้องกับหลักความเสมอภาค และส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้เข้ารับบริการที่ไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิในการเข้ารับบริการสถานที่ออกกำลังกาย เนื่องจากกิจการดังกล่าวกระทบต่ออนามัย และร่างกายของประชาชน จึงจำเป็นที่รัฐจะต้องมีการกำหนดหน่วยงานกลางในการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายเพื่อให้การประกอบกิจการดังกล่าวมีความเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

3) ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการไม่กำหนดใบอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะเพื่อให้ประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายของเอกชน

ในปัจจุบันการขออนุญาตประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายนั้น จะต้องยื่นคำร้องขอประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทสถานที่ออกกำลังกายอีกทั้งรายละเอียดในส่วนของอาคารหรือห้องที่จะใช้สำหรับเป็นห้องออกกำลังกายโดยการก่อสร้างอาคารหรือการดัดแปลง

ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อที่จะให้พนักงานท้องถิ่นที่มีอำนาจหน้าที่มีคำสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการได้ในทางกลับกันหากผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ไม่ได้รับใบอนุญาตก็ไม่สามารถที่จะประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้ จึงทำให้เห็นว่าใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นสิ่งสำคัญในการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย ตลอดจนเป็นการยืนยันว่ากิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทดังกล่าวมีการดำเนินการที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือ และมีความเป็นมาตรฐานด้านของความปลอดภัยและส่งผลให้เกิดความน่าเชื่อถือต่อผู้เข้ารับบริการ

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในการขออนุญาตประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชนนั้น มิได้มีการกำหนดวิธีการขออนุญาตประกอบกิจการไว้เป็นการเฉพาะ ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความประสงค์ในการขออนุญาตเปิดกิจการสถานที่ออกกำลังกายทำได้โดยง่ายและไม่มีวิธีการเฉพาะ กล่าวคือผู้ที่มีความประสงค์จะประกอบกิจการเพียงแต่ไปยื่นแจ้งความประสงค์ขอเปิดกิจการกับเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าจะเปิดดำเนินกิจการสถานที่ออกกำลังกายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้มีอำนาจก็จะตรวจสอบตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการอนุญาตให้ประกอบการทั่วไปตามข้อบัญญัติท้องถิ่นในแต่ละ

ท้องถิ่นนั้นๆ และตรวจสอบการก่อสร้างหรือ การตัดแปลงอาคารที่จะใช้สำหรับเป็นสถานที่ออกกำลังกายตาม พระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการอนุญาตให้ประกอบการสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชนแล้ว พบว่า ไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการออกใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกายไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งการกำหนดให้เพียงแค่งานท้องถิ่นผู้มีอำนาจตรวจสอบ คำขออนุญาตในการประกอบกิจการ และตรวจสอบสภาพอาคารตามพระราชบัญญัติการควบคุมอาคารแล้วจึง ทำคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตเท่านั้น มิได้กำหนดให้มีอำนาจในการเข้าไปตรวจสอบในระหว่างที่ยัง ดำเนินการประกอบกิจการนั้นอยู่ ซึ่งการไม่กำหนดให้เข้าไปตรวจสอบในระหว่างที่ยังดำเนินการหรือแม้แต่การ ต่อใบอนุญาตในการประกอบกิจการดังกล่าว ไม่สอดคล้องกับหลักการทางกฎหมาย อันได้แก่ หลักประโยชน์ สาธารณะกล่าวคือ การดำเนินการของรัฐนั้นต้องตอบสนองความต้องการของคนส่วนใหญ่ในสังคม มิใช่เพื่อ ตอบสนองความต้องการของผู้ดำเนินการเอง ฉะนั้นในการออกใบอนุญาตให้ประกอบการสถานที่ออกกำลังกาย ของภาคเอกชน รัฐจะต้องคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการกำหนดใบอนุญาตเพื่อให้ประกอบการสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชนนั้น ในปัจจุบันไม่ได้มีการกำหนดวิธีการขออนุญาตประกอบกิจการไว้เป็นการเฉพาะมีเพียง แคบทบัญญัติที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดวิธีการขออนุญาตเอาไว้ ทำให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ที่ได้อนุญาตให้เปิดกิจการดำเนินการสถานที่ออกกำลังกายมีสิทธิตรวจสอบการประกอบ กิจการได้เพียงครั้งเดียวคือก่อนการดำเนินการเท่านั้น ไม่มีการมาตรวจสอบในระหว่างการประกอบกิจการ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็จะไม่มีการกลับไปตรวจสอบอีกรอบ ทั้งนี้ในส่วนของการ อนุญาตนั้น ต้องคำนึงถึงในเรื่องของผู้ฝึกสอนหรือเทรนเนอร์ที่คอยให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ด้วย เพราะหากไม่มีผู้ที่มีความรู้ความสามารถจะทำให้เกิดอันตรายต่อการออกกำลังกายได้ จึงทำให้เกิดปัญหาทาง กฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดใบอนุญาตเพื่อให้ประกอบการสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชน

ดังนั้น หากประเทศไทยไม่มีการกำหนดในเรื่องของการขออนุญาตเพื่อให้ประกอบการสถานที่ ออกกำลังกายของภาคเอกชนไว้เป็นการเฉพาะนั้น จะส่งผลทำให้ประชาชนผู้ที่เข้าใช้บริการสุมเสี่ยงต่อการเกิด อันตรายแก่ร่างกาย และอนามัย อีกทั้งยังกระทบถึงความเชื่อมั่นในการประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย ของภาคเอกชนในเรื่องของมาตรฐานความปลอดภัยด้วย กล่าวคือ การที่กฎหมายกำหนดขั้นตอน และวิธีการ ในเรื่องของการขออนุญาตเพื่อให้ประกอบการสถานที่ออกกำลังกายเหมือนกับการประกอบกิจการที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพทั่วไปก็จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตให้ประกอบ กิจการนั้น อนุญาตไปตามขั้นตอนทั่วไป และอนุญาตตามส่วนเกี่ยวข้องกับส่วนของอาคารหรือห้องที่จะใช้ สำหรับเป็นห้องประกอบการนั้น ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เท่านั้นเอง ซึ่งไม่มีขั้นตอน เฉพาะกำหนดเอาไว้ ทำให้การขออนุญาตเพื่อให้ประกอบการสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชนนั้น ไม่ เป็นไปตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา และหลักสากลในการกำหนดมาตรฐานของอุปกรณ์การออกกำลังกาย และห้องสำหรับการออกกำลังกาย นั้นเอง

4) ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในการเข้ารับบริการในสถานที่ออกกำลังกายของเอกชน

ในปัจจุบันการออกกำลังกายเป็นที่นิยมมากในสังคมไทย และได้มีเอกชนเป็นจำนวนมากในการ ประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย ซึ่งทำให้เกิดการแข่งขันหรือการดึงดูลูกค้าให้มาเข้าใช้บริการในกิจการ

ของตน ตลอดจนการเชิญชวนให้สมัครเป็นสมาชิกไม่ว่าจะเป็นรายเดือนหรือรายปี เพื่อรับสิทธิประโยชน์ต่างๆ ดังนั้นรัฐจึงจำเป็นต้องเข้ามาดูแล และป้องกันรักษาสิทธิของผู้บริโภคไม่ให้ผู้ประกอบการเอาเปรียบในการบริการด้านกิจการสถานที่ออกกำลังกายจากการเข้ารับบริการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการควบคุมสัญญาที่ผู้ประกอบการทำกับผู้เข้ารับบริการ หรือความคุ้มครองต่างๆ ที่ประชาชนที่เข้ารับบริการจะต้องได้รับตามกฎหมาย เนื่องจากกิจการประเภทนี้ถูกกำหนดให้อยู่ในกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข โดยการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคประเทศไทยนั้น เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบการธุรกิจนั่นเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในการเข้ารับบริการในสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชนนั้น เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการคุ้มครองผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบการธุรกิจ โดยในการทำหน้าที่คุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคนั้น คณะกรรมการดังกล่าวเป็นการทำหน้าที่โดยรวมทั้งหมดทุกกิจการที่ประชาชนได้รับผลกระทบหรือความเดือดร้อนจากผู้ประกอบการธุรกิจ ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยไม่มีกฎหมายเฉพาะที่จะมาคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในการเข้ารับบริการในสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชนเป็นการเฉพาะ ซึ่งในปัจจุบันนโยบายของรัฐในการรักษาสุขภาพเป็นที่นิยมแพร่หลาย อีกทั้งเทคโนโลยีในการออกกำลังกายมีเพิ่มมากขึ้น ไม่จำเป็นที่จะต้องไปออกกำลังกายตามสถานที่รัฐจัดให้หรือสวนสุขภาพเท่านั้น ประชาชนสามารถเข้ารับบริการจากสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชนได้ ซึ่งสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาถึงกฎหมายในการควบคุมและกำกับดูแลกิจการสถานที่ออกกำลังกายเพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชนจากการเข้ารับบริการนั้น ไม่มีหลักเกณฑ์ทางกฎหมายเฉพาะที่จะมาคุ้มครองส่งผลให้ผู้บริโภคไม่ได้รับการคุ้มครองตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่แท้จริง เพราะสิทธิของผู้บริโภคย่อมได้รับการคุ้มครองและมีสิทธิร่วมกันจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภคเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค อีกทั้งมีสิทธิร่วมกันจัดตั้งเป็นองค์กรที่มีความเป็นอิสระเพื่อให้เกิดพลังในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภคโดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐ ดังนั้นการที่ประเทศไทยไม่ได้กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมและกำกับดูแลกิจการสถานที่ออกกำลังกายเป็นการเฉพาะจึงทำให้ไม่สอดคล้องกับหลักการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค ที่รัฐจะต้องคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค นั่นเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการที่ประเทศไทยไม่มีการกำหนดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค ไม่ว่าจะเป็นการเข้ามาคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในการควบคุมการทำสัญญาที่ต้องมีการชำระค่าบริการล่วงหน้าเป็นรายปีหรือการเข้ามาคุ้มครองในการเข้ารับบริการหากมีการเลิกกิจการไปโดยไม่มีภาระแจ้งล่วงหน้า ส่งผลให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการ ซึ่งการไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้เข้ารับบริการจากสถานที่ออกกำลังกายเป็นการเฉพาะนั้น ทำให้เกิดปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในการเข้ารับบริการในสถานที่ออกกำลังกายของภาคเอกชน

ดังนั้น หากประเทศไทยไม่มีการกำหนดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในการเข้ารับบริการในสถานที่ออกกำลังกายไว้เป็นการเฉพาะนั้น จะส่งผลทำให้ประชาชนผู้เข้ารับบริการไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิในการรับบริการตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย อีกทั้งยังส่งผลเสียต่อประชาชนที่จะถูกฉ้อโกงจาก

การเข้าสมัครเป็นสมาชิกของสถานที่ออกกำลังกายเหมือนในอดีตได้ กล่าวคือ มีการชักชวนหรือจูงใจให้สมาชิก มีการสมัครสมาชิกในรูปแบบตลอดชีวิต แล้วผู้ประกอบการก็ปิดกิจการเชิดเงินไปเหมือนคดี “แคลิฟอร์เนีย ว้าว” ที่พบว่าสมาชิกจ่ายเงินสูญเสียไป หลักหมื่น แต่ได้ส่วนแบ่งคืนไม่ถึง 2 พันบาท ซึ่งหากพิจารณาแล้วเห็นได้ว่า แม้จะมีกฎหมายที่สามารถบังคับเอาได้ แต่ในการบังคับนั้น ยังไม่สามารถที่จะเยียวยาผู้บริโภคได้เต็มจำนวนที่ได้สูญเสียไป

บรรณานุกรม

เครื่องออกกำลังกายแต่ละชนิด เพิ่มความฟิตอะไรได้บ้าง? (ออนไลน์) www.wemall.com [เข้าถึงเมื่อ 10 มิถุนายน 2561]

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. ธุรกิจกีฬาบเทวีเคราะห์ธุรกิจประจำเดือนกันยายน 2561(ออนไลน์) http://www.dbd.go.th/download/document_file/Statistic/2561/T26/T26_201809.pdf [เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2562]

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 31

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 32

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มาตรา 21

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 4